

върши сждебно слѣдствие испрвомъ за одного, а послѣ за другиго отъ обвиняемитѣ въ съвмѣстно извършване на едно прѣстѣпление; но той нѣма право да отказва на никого отъ тѣхъ да заяви своитѣ бѣлѣжки както по сщестството на дѣлото, така и относително до начинътъ на разглѣжданието му въ сждътъ.

Чл. 352. По дѣла, въ разглежданието на които участвуватъ сждебни засѣдатели, прѣдсѣдательтъ на сждътъ се грижи, щото тѣ да могатъ да се възползуватъ отъ всичкитѣ срѣдства за обстоятелственно разглеждане на дѣлото и, по тѣхно искание, имъ дава потребнитѣ обяснения съ прости и понятни за тѣхъ думи.

Чл. 353. Въ врѣме на прѣкъсване сждебното засѣданіе, прѣдсѣдательтъ на сжда взима мѣрки за да прѣдупреди външно влияние върху сждебнитѣ засѣдатели, което може да подѣйствува на тѣхното убѣждение по дѣлото.

Чл. 354. По особно важни дѣла прѣдсѣдательтъ на сжда е длъженъ да прѣгради всѣкакви сношения съ сждебнитѣ засѣдатели, като имъ прѣдостави особна стая за почивка.

Чл. 355. Прѣдсѣдательтъ на сждътъ спира всѣкого, който въ сждебното засѣданіе си позволи да изрази одобрене или неодобрене за даденитѣ показания или обяснения или да встѣпи въ непозволені сношения съ свидѣтелитѣ или сждебнитѣ засѣдатели или по другъ нѣкой начинъ да наруши установеній редъ.

Чл. 356. Ако внушението на прѣдсѣдательтъ на сждътъ не подѣйствува, той постѣпва съ нарушителтъ по редътъ, установенъ въ закона за устройството на сждищата.

Чл. 357. Всичкитѣ распорѣждания, които сж вънъ отъ прѣдѣлитѣ на властѣта, която има прѣдсѣдательтъ на